

Prima instanță: Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău
Judecător: C. Vîrlan
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: N. Traciuc, M. Anton, I. Cotruță

Dosarul nr. 3ra-1408/16

Î N C H E I E R E

12 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Krapivka & Co”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Krapivka & Co” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău privind contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 iunie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Krapivka & Co” și a fost menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 23 iulie 2015,

c o n s t a t ă

La 13 august 2013, SRL „Krapivka & Co” s-a adresat către Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău privind anularea actului administrativ, solicitând instanței de judecată: admiterea cererii de chemare în judecată; recunoașterea ilegalității și anularea integrală a deciziei nr. 2261/3/10 din 11.06.2013, deciziei nr. 546 din 18.07.2013 și actului de control nr.1-612623 din 18.05.2013, emise de Direcția Generală Control Fiscal al IFS mun. Chișinău și Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău ca fiind neîntemeiate și ilegale.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 18 mai 2013, Inspectorii Direcției Generale Control Fiscal al Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, au efectuat în mod ilegal control fiscal la întreprindere, finalizat cu actul nr.1-612623 din 18.05.2013, care conține date false privind încălcarea legislației fiscale de către compania SRL „Krapivka & Co”. Cu conținutul Actului în cauză, reclamantul SRL „Krapivka & Co” nu a luat cunoștință despre care fapt atestă lipsa semnăturii reprezentantului reclamantului pe actul administrativ specificat, însă ca urmare a fost expediat prin intermediul poștal, fiind recepționat de reclamant pe data de 11.06.2013.

Mai indică că, la 14.06.2013, compania SRL „Krapivka & Co” a depus la

Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chişinău contestaţie împotriva acţiunilor ilegale a inspectorilor fiscali, înregistrată sub nr. 7, nr. de intrare 1087-AU. Răspuns la contestaţia depusă n-a urmat.

Nefiind de acord cu actul de control nr. 1-612623 din 18.05.2013, la data de 20.06.2013, compania SRL „Krapivka & Co” a contestat actul de control, iar la 17.07.2013 compania SRL „Krapivka & Co” a depus la Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chişinău contestaţie suplimentară.

Pe data de 26.07.2013, compania SRL „Krapivka & Co” a luat cunoştinţă cu decizia nr. 546 din 18 iulie 2013 privind sancţionarea cu 10 000 lei conform art. 254 alin. (2) din Codul Fiscal şi 10 000 lei conform art. 253 alin. (1) din Codul Fiscal.

Menţionează reclamantul că, nu este de acord cu cele menţionate în decizia contestată, deoarece la întreprindere se utilizează maşina de casă şi control cu memorie fiscală şi au fost prezentate documentele cerute, dar care nu doreau să le observe inspectorii Direcţiei Generale Control Fiscal al IFS mun. Chişinău, având cu totul alt scop decât controlul de fapt.

Prin explicaţiile suplimentare reclamantul a indicat că, prezentarea documentelor necesare nu a fost posibilă datorită faptului că localul cafenelei supus controlului, situat pe adresa mun. Chişinău, str. Uzinelor 21/5 reprezintă doar un segment de producţie al societăţii. Baza documentară, documentele cu caracter financiar-contabil, precum şi documentele fiscale ale societăţii se păstrează în oficiul SRL „Krapivka & Co”, situat pe adresa mun. Chişinău, bd. Ştefan cel Mare 64, of. 102.

Mai mult decât atât, ziua calendaristică de desfăşurare a controlului (18 mai 2013) a fost sâmbătă, zi în care oficiul, unde se păstrează documentele societăţii, era închis, sigilat şi cu sistemul de alarmă setat.

Directorul societăţii, doamna Plohotniuc M., în ziua de 18.05.2013, a propus angajaţilor organului fiscal care au desfăşurat activitatea de control, să li se prezinte documentele solicitate pentru control într-un termen rezonabil stabilit de către aceştia, dar propunerea nu a fost luată în considerare. Totodată, angajaţii Inspectoratului Fiscal de Stat, care au format ulterior actul de control, s-au prezentat la locul desfăşurării activităţii de control, în civil, fără a purta uniforme şi fără a prezenta legitimaţia inspectorului fiscal. De asemenea, angajaţii organului fiscal la începutul acţiunii de control nu au prezentat nici o decizie a conducerii organului fiscal privind desfăşurarea controlului fiscal.

În conformitate cu prevederile art. 132 alin. (6) Cod Fiscal, funcţionarul fiscal îşi exercită atribuţiile privind controlul fiscal la faţa locului în baza unei decizii emise de conducerea organului fiscal.

În conformitate cu prevederile alin. (2) art. 216 din Codul Fiscal, controlul fiscal la faţa locului poate fi efectuat numai în temeiul unei decizii scrise a conducerii organului care exercită controlul.

Astfel, decizia conducerii referitor la controlul fiscal reprezintă un document de certificare a inspectorilor fiscali şi a caracterului oficial al acţiunilor acestora.

Indică reclamantul că, având în vedere faptul că ziua calendaristică în care a fost efectuată inspecţia (18 mai 2013) a fost o zi de sâmbătă, care este considerată a fi zi liberă, conducerea organului fiscal în mod obiectiv nu a putut fi în măsură să ia

o decizie cu privire la ziua desfășurării inspecției într-o zi liberă.

Lipsa unei decizii cu privire la desfășurarea controlului fiscal înseamnă că angajații organului fiscal la momentul controlului nu dețineau documente oficiale, emise de către conducerea organului fiscal pentru a desfășura activitățile de control la SRL „Krapivka & Co”.

Astfel, controlul nu a fost efectuat în timpul executării atribuțiilor de serviciu, fără o decizie oficială, cu încălcarea gravă a cerințelor procedurale pentru desfășurarea unui control fiscal, prevăzute în alin. (2) art. 216 din Codul Fiscal și rezultatele acestuia nu pot atrage după sine consecințe juridice pentru SRL „Krapivka & Co”.

Cu deciziile nr.2261/3/10 din 11.06.2013 și nr.546 din 18.07.2013, reclamantul SRL „Krapivka & Co” nu este de acord, le consideră neîntemeiate și ilegale, deoarece au fost emise în contradicție cu prevederile normelor dreptului material și procesual.

Prin încheierea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 30 august 2013, a fost suspendată executarea deciziilor Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 2261/10 din 11.06.2013 și 546 din 18.07.2013.

Prin încheierea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 12 noiembrie 2013, cererea depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Krapivka & Co” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău privind contestarea actului administrativ, a fost strămutată spre judecare la Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 23 iulie 2015, a fost respinsă ca fiind nefondată, acțiunea inițiată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Krapivka & Co” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău privind contestarea actului administrativ. Au fost anulate măsurile de asigurare a acțiunii luate în baza încheierii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 30 august 2013.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 iunie 2016, a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Krapivka & Co” și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 23 iulie 2015.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 28 iulie 2016, în termenul prevăzut de lege, SRL „Krapivka & Co” a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii înaintate.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că atât instanța de apel cât și instanța de fond nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, pricina fiind examinată în mod superficial fără a fi evaluate just toate motivele și probele prezentate.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială

sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Krapivka & Co” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurenta nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios

administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Krapivka & Co” ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Krapivka & Co” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Ion Druță